

27. 10. 2024–10. 11. 2024 * LIV * 2288

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

30. NEDELJA MED LETOM

Včasih smo res slepi, da ne vidimo izhoda, rešitve, druge možnosti, ne najdemo prave besede ali ne uvidimo, v čem je bistvo dogajanja. Ena pogostih skušnjav na začetku duhovne poti je ta, da ima človek za cilj duhovnosti mirno urejeno življenje, brez pretresov in preizkušenj, ter meni, da je to potrditev, da je že na poti svetosti in Božjega miru. Ta duh uspava človekov trud za duhovno rast in lahko zaseje v dušo napuh samovšečnosti in zadovoljstva s seboj, ali celo skušnjavo presojudi druge z občutjem večje popolnosti. Resnica je precej drugačna. Med ostankom Božjega ljudstva, ki bo po časih moralnega propadanja, katerega posledica je dolgoletno izgnanstvo, ustvarjal čas duhovne in narodne prenove, bodo tudi »slepi in hromi, noseče in porodnice«, to je ljudje brez velikih človeških zmognosti. Toda ti se bodo dali voditi

Bogu, da jih vodi iz žalosti v veselje, k zdravim izviro. Da ne bi mislili, kako mi častimo Boga, ko uživamo v lepo opravljeni ali doživeti molitvi ali Božji službi, nas Pavel postavi na realna tla. Tudi najbolj svet duhovnik začne vsako daritev s prošnjo za odpuščanje svojih grehov in potem grehov ljudstva, da moremo skupaj prositi Boga za darove kreposti in milosti, za blagoslov. Kristus je kot večni Duhovnik vstopil v obleko grešnosti in nam pokazal to držo ponižnosti. Le z njo spoznavamo neizmernost Boga, svojo negotovost v razumevanju in slabotnost v oblikovanju svojega in skupnega življenja, pa lepoto življenja iz Boga. V ponižnosti je človekova veličina in prava podobnost Bogu. Iz nje raste tako hrepenenje po Božji bližini kot naše teženje za njegovimi darovi. Od tod Bartimajeva želja, da bi spregledal.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Triindvajseta kateheza papeža Franciška: Molitev pri bogoslužju

V zgodovini Cerkve se je pri ljudeh večkrat pojavila skušnjava, da bi gojili nekakšno zasebno krščanstvo, ki javnim bogoslužnim obredom ne priznava duhovnega pomena. Tako lahko v Cerkvi najdemo nekatere oblike duhovnosti, ki niso znale ustrezno vključiti liturgičnega vidika. Mnogi verniki so se sicer vztrajno udeleževali obredov, zlasti nedeljske maše, pa so kljub temu svojo vero in duhovno življenje raje hranili iz drugih oblik pobožnosti.

V zadnjih desetletjih je bilo na tem področju veliko narejenega. V Konstituciji o bogoslužju Drugega vatikanskega koncila je na celovit način poudarjen pomen Božje liturgije za življenje kristjanov, katerih molitev poteka preko konkretnih sredstev: Svetega pisma, zakramentov, liturgičnih obredov, skupnosti. V krščanskem življenju ne zanemarjamo telesnega in materialnega področja, saj je to v Jezusu Kristusu postalo pot odrešenja. Lahko bi rekli, da moramo moliti tudi s telesom: telo vstopa v molitev.

Tako ni krščanske duhovnosti, ki ne bi bila ukoreninjena v obhajanju svetih skrivnosti. Katekizem pravi: »Poslanstvo Kristusa in Svetega Duha, ki v zakramentalnem bogoslužju Cerkve oznanja, posedanja in priobčuje odrešensko skrivnost, se nadaljuje v srcu, ki moli« (KKC, 2655). Liturgija sama po sebi

ni samo spontana molitev, ampak nekaj veliko izvirnejšega: je dejanje, ki v celoti utemeljuje krščansko izkušnjo, zato je dogodek, navzočnost, srečanje s Kristusom. Kristus je v Svetem Duhu navzoč v zakramentalnih znamenjih: zato moramo kristjani sodelovati pri Božjih skrivnostih. Krščanstvo brez liturgije je krščanstvo brez Kristusa. Brez celotnega Kristusa. Celo v najskromnejših obredih, kot so jih nekateri kristjani obhajali ali jih obhajajo na krajih ujetništva ali na skrivnem v času preganjanja, Kristus postane resnično navzoč in se daruje svojim vernikom.

Liturgija prav zaradi svoje objektivne razsežnosti zahteva, da jo obhajamo z gorečnostjo, da se milost, ki jo prinaša obred, ne bi izgubila, ampak bi dosegla življenje vsakega. Katekizem to zelo dobro pojasni, ko pravi: »Molitev ponotranji in usvaja bogoslužje med obhajanjem in po njem« (KKC, 2655). Vse krščanske molitve, tudi če ne izvirajo iz liturgije, liturgijo predpostavljajo, to pomeni zakramentalno posredništvo Jezusa Kristusa. Vsakič, ko podeljujemo krst ali posvečujemo kruh in vino v evharistiji ali mazilimo telo bolnika s svetim oljem, je tu Kristus! On je tisti, ki deluje in je navzoč.

Z molitvijo postane kristjanu lastna zakramentalna navzočnost Jezusa. Kar je za nas zunanje, postane del nas: liturgija to izraža celo z zelo naravno gesto hranjenja. Maše ne moremo samo 'poslušati': kakor da bi bili samo gledalci nečesa, kar gre mimo, ne da bi nas vključilo. Mašo vedno obhajamo, in to ne samo duhovnik, ki jo daruje, ampak vsi kristjani, ki jo živijo. Središče pa je Kristus!

*»Pravi sad molitve je sprejemanje
Gospodove volje v vsakem dogodku
našega življenja, velikem ali
majhnem.«*

(blažena Marija Izabela Salvat Romero, redovnica)

Ko so prvi kristjani začeli obhajati svoje bogoslužje, so pri tem uporabljali Jezusova dejanja in besede v luči in moči Svetega Duha, tako da je njihovo življenje, ki ga je dosegla ta milost, postalo duhovna žrtev, darovana Bogu. Ta pristop je bil prava »revolucija«. Sveti Pavel v Pismu Rimljanom piše: »Rotim vas, bratje: Darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje«

(Rim 12,1). Življenje je namenjeno čaščenju Boga, kar pa se ne more zgoditi brez molitve, predvsem liturgične. Ta misel naj nam pomaga, ko gremo k maši: grem, da bi molil v skupnosti, grem, da bi molil s Kristusom, ki je navzoč. Ko gremo na primer praznovat zakrament krsta, je tam prisoten Kristus, ki krsti. Kristus je navzoč in pri bogoslužju moliš s Kristusom, ki je ob tebi.

VSİ SVETI IN VERNE DUŠE

Praznika vseh svetih in vernih duš sta za mnoge izgubila svoj pravi pomen in postala, poleg obveznega obiska pokopališča in obrednega prižiganja sveč, predvsem priložnost za podaljšani vikend in počitnice. Tako se žal tudi pri mnogih vernikih izgublja zavest, da je praznik vseh svetih eden največjih in najpomembnejših v cerkvenem letu; celo »zapovedan«, in ga zato praznujemo z vso slovesnostjo in veseljem. Tako je naš spomin na drage rajne poln veselja in upanja, da so pri Bogu, kjer posredujejo za nas, ter molitev za vse tiste, ki

so še na poti očiščevanja. Zato vas povabim, da se v teh dneh radi udeležite svete maše, molitev na grobovih ali po cerkvah ter za rajne namenite **popolni odpustek**, ki ga Cerkev v teh dneh nakanja. Prav pa je, da opravite tudi sveto spoved, ki je poleg prejetega obhajila, obiska pokopališča in molitve pogoj za prejem odpustka.

Spovedovanje bo v stolnici, kolikor bo le mogoče, od ponedeljka, 28. novembra, do praznika vseh svetih, dopoldan od 7.00 do 11.00 ter zvečer pred in med večerno sveto mašo. Na sam praznik pa bodo spovedniki cel dan na voljo v Cerkvi vseh svetih na Žalah.

DOGODKI PRED NAMI

- **V petek, 1. 11.,** na slovesni zapovedani praznik vseh svetih, **bodo svete maše po nedeljskem redu.** Slovesno sveto mašo ob 9.00 bo daroval škof dr. Anton Jamnik. Ob 17.00 bo molitev vseh štirih delov rožnega venca po oddanih molitvenih namenih za rajne. **Na Žalah bo osrednja slovesnost ob 15.00.** Slovesno sveto mašo v Cerkvi vseh svetih bo imel gospod nadškof. Lepo vabljeni!
- **V soboto, 2. 11.,** bodo svete maše po prazničnem redu, sveta maša bo torej tudi ob 16.00. Ob 9.00 bo imel škof dr. Franc Šuštar skupaj s kanoniki sveto mašo za vse pokojne kanonike.

Pobožnosti, ki so običajno na prvi petek in soboto, tokrat odpadejo.

DAROVİ ZA »OČENAŠE«, MOLITEV ZA RAJNE

Bližata se praznika vseh svetih ter vernih duš. Navada je, da v teh dneh darujete svoje darove tudi za molitve za vaše drage rajne.

Na posebne zloženke napišite imena tistih, za katere želite, da še posebej molimo in darujemo svete maše. Imena z vašim darom oddajte v poseben nabiralnik pri kapeli sv. Križa, v kiosku ali v zakristiji.

Boglonaj!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 27. 10.: 30. nedelja med letom**
- **Ponedeljek, 28. 10.:** sv. Simon in Juda Tadej, apostola
- **Torek, 29. 10.:** sv. Mihael Rua, duhovnik, redovnik
- **Sreda, 30. 10.:** sv. Marcel, mučenec
- **Četrtek, 31. 10.:** sv. Volbenk (Bolfenk), škof
- **Petek, 1. 11.: VSI SVETI, slovesni zapovedani praznik**
- **Sobota, 2. 11.: spomin vseh vernih rajnih, slovesni praznik**
- **Nedelja, 3. 11.: 31. nedelja med letom, zahvalna**
- **Ponedeljek, 4. 11.:** sv. Karel (Drago) Boromejski, škof
- **Torek, 5. 11.:** sv. Zaharija in Elizabeta, starši Janeza Krstnika
- **Sreda, 6. 11.:** sv. Lenart, opat
- **Četrtek, 7. 11.:** sv. Engelbert, škof
- **Petek, 8. 11.:** sv. Elizabeta od Svete Trojice, redovnica
- **Sobota, 9. 11.:** posvetitev lateranske bazilike, praznik
- **Nedelja, 10. 11.: 32. nedelja med letom**

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

MOLITEV ROŽNEGA VENCA

Skupna molitev je vsak delavnik ob:

8.30 in 18.00.

Lepo vabljeni!

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH
tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00,
18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30,
11.30, 12.30, 16.00, 18.30

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](mailto:at@stolnica)